

Na vlaku

Četrtek popoldne je in Yara, Chiara, Antonio in Alysia se sestanejo na železniški postaji. Odločili so se potovati z vlakom do Hlinskega, od tam pa jih bo Annin oče odpeljal z avtom, ker do Studnice ni direktne linije. Najprej si gredo kupit vozovnice. “Pet vozovnic do Hlinskega, prosim.”

“Prosim?”

“Pet vozovnic do Hlinskega, prosim.”

“Enosmerne ali povratne?”

“Povratne, prosim. Je to direktna linija?”

“Na žalost, ne. Od tod ni direktne linije. Presedati boste morali v Havlíčkovem Brodu. Toda ne skrbite, imate 35 minut časa za presedanje.”

“Razumem. Na katerem peronu stoji naslednji vlak za Havlíčkův Brod?”

“Peron 3, proga 7, čez 20 minut.”

“Sprejemate VISA kartice?”

“Seveda. To bo 1,100 CKR, gospod.”

Na vlaku je bila gneča, toda uspelo jim je najti prazen kupe. Na naslednji postaji so se odprla vrata in mladenič jih je vprašal: “Dobrý den. Máte tu volno?”

“Oprosti, toda mi ne govorimo češki,” je odgovoril Antonio.

“Ah, oprostite, je tu prosto?” – “Da, seveda.”